

## דף נו.

עין משפט א.

או"ח סימן שצח פעיף ה

ה. כל בית דירה שהוא יוצא מן העיר, אם היה בין הבית ובין העיר שבעים אמה ושני שלישי<sup>ד</sup> או פחות מזה הרי זה מצטרף לעיר ונחשב ממנה, ומודדין אלפים אמה מחוץ לבית דירה זו.

הגה: וי"א שאין מתחילין למדוד מיד מן הבית, אלא מותחין חוט על פני רוחב העיר נגד הבית ומרחיקין משם שבעים אמה ושני שלישים ומתחילין למדוד, וכן בכל מקום שמודדין<sup>ה</sup> מודדין כן, וכן נראה להקל.

עין משפט ב.

או"ח סימן שצח פעיף ו

ו. היה בית קרוב לעיר שבעים אמה, ובית שני קרוב לבית הראשון ג"כ שבעים אמה, ובית שלישי קרוב לבית השני שבעים אמה וכן עד מהלך כמה ימים, הכל כעיר אחת, וכשמודדין מודדין מהבית האחרון, ובלבד שהבית האחרון יהיה בית דירה בשיעור ד' אמות על ד' אמות או יותר<sup>ז</sup>. ה"ה ביכנ"ס שיש בו בית דירה לחזנים, ובית תפלה של האינם יהודים שיש בו בית דירה לכהניהם, וכן האוצרות שיש בהם בית דירה, והגשר והקבר שיש בהם בית דירה, וכן שלש מחיצות שאין עליהם תקרה ויש בהם ד' אמות על ד' אמות, והבית הבנוי בים, ושתי מחיצות שיש להם תקרה<sup>ז</sup>, ומערה שיש בנין על פיה ויש בה בית דירה, כל אלו מצטרפין עם העיר אם היו בתוך שבעים אמה ושני שלישי, ומאותו הבית היוצא רואים כאילו חוט מתוח על פני כל העיר, ומודדין חוץ מאותו החוט אלפים אמה.

ד. משנה עירובין נ"ז, כחצר המשכן. ואפי' אם אין דרין עכשיו בבית דירה זו, מ"א ס"ק ה'.

ה. פירוש כשאין שם בית דירה בתוך שבעים אמה נותנים ג"כ שבעים אמה ושני שלישי לעיר, ואח"כ מודדין התחום.

ו. בבורגנין א"צ להיות ד' אמות על ד' אמות וכמו בסוכה דף ג' כ"כ בדגול מרבבה.

ז. ואין לגרוס ומעזיבה וט"ס הוא, מ"ב אות ל"ב.

ז. שתי מחיצות שאין עליהם תקרה אפי' שדרים בניהם, והגשר, והקבר ובית הכנסת, ובית התפלה של אינם יהודים והאוצרות אם אין בכל אלה בית דירה אין מצטרפין עם העיר, וה"ה הבור והשיח והמערה והשובך ובית שבספינה <sup>ח</sup> אין מצטרפין לעיר.

הגה: ואם היו שני בתים כאלו כנגד קצוות העיר <sup>ט</sup>, דינם כעיר העשויה כקשת.

## דף נז:

עין משפט א.ב.ג. או"ח סימן שצח פעיף ח

ט. היו שלשה כפרים משלשים, כמו סגול, אם יש בין האמצעי לבין כל אחד מן החיצונים אלפים אמה או פחות ובין שנים החיצונים מאתים שמונים ושלוש אמות פחות שלישי חוץ מרוחב העיר האמצעית <sup>י</sup>, כך שיהיה בין כל אחד מהם ובין האמצעי כשנראה אותו בניהם מאה וארבעים ואחת אמה ושלישי הרי שלשתן כעיר אחת ומודדים להם אלפים אמה לכל רוח מחוץ לשלשתן.

הגה: וי"א דאין מודדין גם להאמצעי רק מחומותיה אלפים אמה.

עין משפט ד. או"ח סימן שצט פעיף א

א. אין מודדין תחום העיר אלא בחבל של פשתן של חמשים אמה, לא פחות שנמתח ביותר, ולא ארוך מחמשים שאינו נמתח כראוי <sup>ב</sup>.

עין משפט ה. או"ח סימן שצט פעיף ג

ג. ישים החבל כנגד לבו וימתחנו בכל כוחו.

ח. אפי' שיש שם בית דירה כיון שלא קבועה הספינה במקומה ופעמים הולכת מחוץ לשבעים אמה, מ"ב אות ל"ד.

ט. כך הגיה במ"ב אות ל"ה בדברי השו"ע.

י. פירושו שאם נעמיד הכפר האמצעי בין שני החיצונים, לא ישאר רווח רק מאה וארבעים ואחת אמה ושליש מכל צד שהם סך הכל מאתים ושמונים ושלוש אמות פחות שלישי.

כ. גמ' עירובין נ"ח.

עין משפט ו.

או"ח סימן שצטט פעיף ה

ה. ז. הגיע לעמק אם חוט המשקולת מתרחק מכנגדו למטה ד' אמות, אם יכול להבליעו בחבל של חמשים אמה מבליעו, ואם לאו מודדו בחבל של ד' אמות ל', והוא שלא יהיה עמוק יותר מאלפים אמה, אבל אם עמוק יותר מאלפים אמה מודד הירידה והעליה של כל השיפוע מ'.

ה. ח. אם אין החוט מתרחק מכנגדו ד' אמות, אם יכול להבליעו בחבל של חמשים אמה מבליעו, ואם לאו אינו מודד כלל השיפוע של הירידה והעליה אלא המישור שלמטה, ואפי' אם עמוק יותר מאלפים אמה.

ל. והיינו מקדר כמו שנתבאר.

מ. כמות שהיא ולא בדרך של מקדר.